

The Hindu Organ

VOL 5. } JAFFNA, WEDNESDAY { திந்துசாதனம். } கலியுகமூலம் சகசுகா { NO 25
 9-ம்புத்தம். } JULY 25, 1894 { அகசு, சூலம் 26, } { இலக்டரு

PUBLISHED EVERY OTHER WEDNESDAY. பகூத்துக்கொருமுறை புதன் கிழமைகளிற் பிரசுரிக்கப்படும்.

NOTICES.

By ORDER OF THE LORDS COMMISSIONERS OF THE ADMIRALTY.

NOTICE is hereby given that the undermentioned Old and Surplus NAVAL, VICTUALLING, & MEDICAL STORES will be sold by Public Auction at H. M. Naval Yard, Trincomalee, on Monday 13th August 1894, and following days, commencing at 11 O'clock A. M. Viz:—

Two, IRON LIGHTERS of 50 Tons each, filled with WINCHES.	Iron old (wro't & Cast)	Casks & Cases, wood.
Files, old & broken.	Iron casks & drums.	Staves & Heading pieces.
Iron Hoops.	Fire-wood.	Lime juice, cases & bottles.
Boats.	Old Cordage.	Empty Jars.
Old Buntings & Flags.	Canvas old (white & painted)	Blankets.
Hammocksold.	Wrappers.	Beds & Covers.
Duck, Flannel & Serge.	Shoes.	Sennet Hats.
Moquito Curtains.	Flour.	Tunics.
Canisters.		

Conditions of sale will be as usual 25 o/o (Twenty five per cent) to be deposited on the lots being knocked down. The balance to be paid, and the lots removed within 14 (fourteen) days of date of sale without fail.

The stores can be viewed on Saturday 11th August, and on the morning of the sale.

H. M. Naval Yard, Trincomalee
 13th July, 1894 John Forsey.
 Naval Store-Keeper &c.

IN THE DISTRICT COURT OF JAFFNA.

ORDER NISI

Testamentary }
 Jurisdiction } No. 615
 Class I.

In the matter of the estate of the late Thamotherar Suppiramaniam of Nunavil

Deceased.
 Ramalingam Suppiramaniam of Chavakachcheri
 Petitioner.

Vs.

Thamotherar Mathaverasingam of Nunavil
 Respondent.

This matter of the Petition of Ramalingam Suppiramaniam of Chavakachcheri praying for letters of Administration to the estate of the abovenamed deceased Thamotherar Suppiramaniam of Nunavil coming on for disposal before F. J. de Livera Esquire, District Judge, on the 17th day of July 1894 in the presence of Messrs Casippillai & Cathiravelu Proctors on the part of the Petitioner and the affidavit of the Petitioner dated the 16th day of July 1894 having been read, it is declared that the Petitioner is the brother-in-law of the said intestate and is entitled to have Letters of Administration to the estate of the said Intestate issued to him unless the Respondent or any other person shall on or before the 16th day of August 1894 show sufficient cause to the satisfaction of this Court to the contrary.

Signed this 17th day of July 1894.

F. J. de Livera.
 District Judge.

THE HINDU ORGAN.

JAFFNA, WEDNESDAY JULY 25, 1894.

COMPENSATION TO PUBLIC SERVANTS.

His Excellency the Governor's Message on the above subject, embodying the decision of

the Secretary of State, having been read at the sitting of the Legislative Council on the 7th Instant, the Lieutenant Governor moved the following resolution:—

"That this Council is prepared to vote the money necessary to give effect to the proposals contained in the Message from His Excellency the Governor which has just been read, for granting compensation for fall of exchange to all public officers."

On the motion of the Hon. W. W. Mitchell, the Merchantile Representative, the debate on the proposal of the Lieutenant Governor was adjourned till the 19th Inst., when the following amendment of Mr. Mitchell was unanimously passed:—

"This Council is prepared to give effect to the proposal contained in the Message of H. E. the Governor dated 7th July from the 1st January to the 31st December, 1894, and to vote the money necessary for that purpose.

"The Unofficial Members desire to add a strong recommendation that the officers of the Public Service domiciled in Ceylon should be granted the same privilege as that accorded to those who are not domiciled, viz. that they should be paid $\frac{1}{2}$ [instead of $\frac{1}{4}$] of their salaries at 1s. 6d. the rupee, and if this recommendation be approved by the Secretary of State, the Council will be prepared hereafter to vote the additional sum required to give effect to it for the year 1894.

"The Council is not prepared at present to bind itself to pay more than one half of the rates proposed by the Secretary of State from 1st January, 1895, but when the Estimate of the Revenue and Expenditure of the year are before it, the Council will be willing to vote that the full amount as recommended by the Unofficial Members be paid from 1st of January 1895, provided that in its opinion the financial position and prospects of the Colony as then disclosed clearly shew that the larger amount can in future be granted whilst having a due regard to the requirements of public expenditure.

"It is further the opinion of this Council that no one entering the Public Service after the passing of this Resolution should participate in any of the privileges conferred by it."

The thanks of the native members of the Civil Service and of all the members of the Subordinate Services are due to the Unofficial Members of our Legislative Council for the concessions now obtained on their behalf from the Secretary of State and the Colonial Government. The original proposal submitted to the Council in February last was to grant compensation only to the European Members of the Service, following the example set by the Government of India. The Unofficial Members, European and native, however, opposed the scheme and contended that all officers of Government should be entitled to compensation without distinction of caste or colour; and the Secretary of State has now reconsidered the whole case and seen his way to grant compensation not only to Civil servants domiciled in the Colony, but also to the whole body of public servants. His Lordship, however still wants to create a distinction between Civilians domiciled in the Colony and those not domiciled, by proposing that the former should be entitled to a lower rate of compensation than that to be granted to the latter. We are glad that the Unofficial Members have again recorded their emphatic protest against racial differences being shown by Government in this matter.

No one will grudge the increase of pay or compensation now granted to the officers of Government, if the finances of the Colony would permit or if it could be done without detriment to the public interest. The Governor's Message, however, leaves no room for doubt that a deficit would result by the proposed augmentation of the salary of public servants, unless new public works are suspended and great reductions effected in the cost of establishments. This is hardly satisfactory from a public point of view. The starving of public

works, in order to find the means of paying compensation to officers of Government, is highly to be condemned. The Retrenchment Committee appointed at the last meeting of Council have a very difficult and responsible task before them; and it remains to be seen what reductions they will be able to recommend in the cost of establishments without in any way affecting the efficiency of any department of the Public Service. We hope to revert to the subject of retrenchment on a future occasion.

THE EASTERN PROVINCE.

Mr. G. W. Templer's report on the Eastern Province for 1893 is a concise but very comprehensive document. The year was, to judge from the report under notice, one of plenty and prosperity to the Province, free from sickness and with a plentiful food supply. With the exception of a rather sharp epidemic of pneumonia at the beginning of the year the district was singularly free from sickness. Only one case of small-pox occurred 13 miles from the Town, but the patient having been isolated and treated immediately, the disease did not spread. But reference is made in the report to the spread of leprosy in the Batticaloa district. The matter has been brought to the notice of Government with the view to the construction of a permanent hospital for leprosy in the Province. We earnestly hope that measures will be promptly taken by Government to arrest the progress of this loathsome disease in that district. In other respects the District seems to be well off in the matter of Medical treatment, there being eight dispensaries in it within easy reach of the people.

The food supply was very plentiful during the year under review 57,000 acres of paddy land are reported to have been cultivated, and the yield was 1,026,000 bushels, which is considerably in excess of previous years. Mr. Templer attributes this increase to the abolition of the paddy tax, which, he says, has already been productive of great benefit to the people. This admission of the benefits of the abolition of the paddy tax, coming as it does from the Administrator of the premier rice-growing district in the Colony, is important, in view of the evil forebodings of the anti-abolitionists to the effect that that measure would lead to serious consequences detrimental to the interests of paddy cultivation. A statement is annexed comparing the present prices of all articles of food in Batticaloa with those ruling fifty years ago as furnished by the Chief Mudaliyar of the Province who has been in office for nearly half a Century. It is interesting to find that the price of a bushel of paddy was then 25 cents in that district.

The revenue of the year was Rs 447,426 as against Rs. 482,862 for the previous year, showing a decrease of only Rs 35,436, notwithstanding the abolition of the paddy tax. Under this head Mr. Templer again remarks on the benefits of the abolition of this tax:—

"The abolition of the paddy tax has increased the supply of ready money in the hands of the people, and I have but little doubt that that money will soon find its way into the Government coffers in payment of new lands bought from the Crown. I was once rather sceptical as to the advantage to the people by the abolition of this tax, but I am gradually being firmly convinced that it will result in their increasing prosperity. I further think that the revenue will be maintained, notwithstanding the temporary loss by the abandonment of the tax."

Land sales during the year realised Rs 25,511. Of 1,846 acres sold, 739 acre paddy lands and

கணபதி தீண்ட.

வாழ்கவந்தனர்வானவரானிம்...
 வீழ்கதன்புனல்வேந்தனுமோங்கு...
 ஆழ்கதையதெல்லாமரமாமே...
 சூழ்கவையகமுந்தயர்சீர்கவே...

விளம்பரம்.

புத்தக விளம்பரம்

நன்னூல் விருத்தியுரை...	2	00
கம்பாலபாடம்...	6	
உம்	12½	
கம்	25	
சம்	50	
கும்	37½	
மறைசை அந்தாதி உரை...	25	
ஆத்திரகு. கொண்கைவேந்தன் உரை...	6	
சித்தார்த்தப்பிகாசிகை...	12½	
சூழ்சாத்திரவிளக்கம் 5-ம் தரத்துக்கு...	15	
சைவதாஷணபரிசாரம்...	25	
சிவநாமவிளக்கம்...	5	
ஞானக்ரமம்...	5	
சிவனுக்கு விவானு என்னுள் சீயநாவுக்கு...	5	
கு ஆப்பு...	5	
(இவை 40 க்கு கட்டியவு.)		
* அமெரிக்காவில் இந்துமதம் இவ்வீதி...		
ரப்புகிறவர்களுக்கு 25 க்கு...	40	
50 க்கு...	65	
100 க்கு...	80	
பதினெண்புராணங்களிலொன்றாகிய சைவபுராணத்திலுள்ள அருச்சுணந்தபரிசுடைய, திரிமாண வசனங்களில் மொழியைத் தச்சிப்பட்டு புத்தகம்...	20	
(தபாற்செலவு வேறுகொடுக்கவேண்டும்.)		

இப்பத்திரிகை.

இம்மாசத்தோடு வருஷமுடிவாகிறது. ஆவணியின் முதல் ஆறாம்வருஷமாதலால் கையொப்பங்கள் முற்பணமனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்வாராக.

சைவப்பிரசங்கம்

ஆடி மீ 20 உ வெ. மாணிய்பாய் வெள்ளிக்கிழமைமடத்தி உஉவ ரு. கோட்டையிலும், உஉவ தி. வேலையிலும், உஉவ செ. புக்குறிதிலும், உஉவ பு. அனல தீவிலும், உஉவ வி. கரம்பனிலும், உஉவ ச. மண்டலதீவிலும், உஉவ ரு. கோட்டையிலும், உஉவ தி. சேனிபதெருவிலும், உஉவ செ. கரீசினார் கோயிலடியிலும், ஸ்ரீமத். க. ஏரம்பையர்சாரஸேசெய்யப்படும்.

இத்துசாதனம்

யாழ்ப்பாணம்: சய(9) ஆடிமீ 1886.

இத்தேச வறுமை.

(:):

தேசசெல்வத்தின் அபிவிருத்தியை காடுதல்பொது நன்மையை விரும்பிய யாவர்க்குக் கடனாகும். மற்றைய தேசங்களிலெல்லாம் சனங்களுடைய சராசரியான சம்பந்தத்தில் மிகப் பெரியதாகவும், இத்தேசத்தில் அது மிகக்குறைவாகக் காரணம் என்னவென்று வென்று ஆராய்தல் இவ்வூர்நன்மையை விரும்பினவருக்குக் கடனாகும். பிறதேசங்களிலுள்ள ஐரோப்பியர் முதலிய சாதிக் காரணங்களெல்லாம் நான்கள் உயரம்பருமை சிறையென்பவைகளால் கொஞ்சமேனுங் குறைத்தவர்களேலாம். கம்மிடத்தள்ள குறையவு முயற்சியின்மை யொன்றேயாம். சம்மா ஒருவேளையுஞ் செய்யாமல் வின்பொழுது போக்குற சனங்கள் இத்தேசத்திற்குபோல ஒருதேசத்திலுமில்லை. மற்றத்தேசங்களில் எப்படிப்பட்டவனும் அன்றன்று தன் சாப்பாட்டுக்கு வேண்டியவளவேனும உழைப்பானே. இங்கே வேலைசெய்கிறவர் மிகக் கொஞ்சப்பேர், அவ்வேலையால் வரும் உழைப்பைப் பங்கிட்டு உண்பவர் மிகப்பலபேர். உணவுப்பொருள்களில் செல்லுமாத்திரமன்று பயறு உண்டாது தாவரை மிளகாய் முதலானவைகளைத்தானும் பிறதேசத்தவர்கள் செய்கைப்பண்ணித்தர, தின்ற வாழுகிறோம். பின் நமது பெருமைதான் எல்லாவு! கல்வி செல்வத்தைத் தராது. செல்வத்தைத் தேடும் வழிகளையெல்லாம் எங்கெங்கேயிருக்கின்றனவென்று காட்டித்தரும். கம்முப்பின்னாகே சகலரும் தமது பாலியத்தைக் கல்வி கற்பதிலேயே கழிக்கிறார்கள். கற்பவருட் சிலரே சமர்த்தராய்வர, மற்றவர்கள் அக்கல்வியிலும் தேறாதவர்களாய்ப்பிறதே

ழில்சூறு மறியாதவர்களாய் வின்பொழுது போக்குற நன்வாரிண்களாகும். இத்தேசத்தில் பலியாத தொழிலொன்றும்மில்லை எல்லாத் தொழிலும் பலிக்கும். தொழிலுந்தவர்கள் மிகச் சிலரே. இருப்பினாலே செய்யவேண்டிய ஒரு யந்திரத்தை திருப்பு அகப்படும் இவ்விடத்துச் செய்யாமல் சீரமைவிலிருந்து தோணிக்கூலி தீர்வைப் பவ்விலைக்குத் தக்க கட்டும் இவைகளெல்லாம் கொடுத்த கரம் ஏடுபிக்கவேண்டிய அவசியமென்ற மாதிரிக்கு ஒன்று வந்தால் மற்றவை யெல்லாம் இங்கே செய்யக்கூடாது? தமிழ்ப்படிக்கிறவர்களெல்லாருட்கொஞ்சம் அறிந்தவுடனே சிலருளான சித்தியாரும் சிலருளான போதேனும் தேடிக்கற்று ஞானிகளாய் வரப்பார்க்கிறார்கள். இவ்விடிக படிக்கிறவர்களோ பணியன் சட்டையும் தேத்தண்ணீரும் விசாரித்தத் திரிகிறார்கள். இவர்கள் தாம் கற்ற இலக்கண இலக்கியங்கள் எல்லாவகையான அறிவுக்கும் காரணமென்பதை உணர்ந்தவர்களாய் அவைகளிலேயே முழுக்காலத்தையும் போக்குகிறார்கள். தமிழிலே தொல்பாடியும் கற்றுணும் இவ்விடில் பி. ஏ. பட்டம் பெற்றாலும் கணக்கெழுத்து வல்லவொருவரையும் இங்கே காணோம். என்னை வெல்ல இங்கே யாரிருக்கிறார் எனக்கு வேதனந்தர யாரிருக்கிறாரென்ற இறுமாப்பான எண்ணம் பரிவிடத்தன்று. அவர்கள் தங்களை அறியாதவர்கள். ஒருபுத்தகத்தில் ஒரு பிரதி எழுதுவதற்கே வேண்டுமென்றதற்கும் பள்ளிக்கூடத்திற்கு படித்து முடித்தவர்களிலும் ஒருவரேனும் அகப்படவில்லை. இவ்வளவு சைவரிருக்கிற இடத்திலே சென்னப்பட்டனத்தக் கட்டடப்போல ஒருவரும் புத்தகம் கட்டிக்கு செய்யமாட்டார்கள், இப்படி எத்தனை! வேலை செய்யத் தெரியாதவர்கள் வேதனம் கூடக் கேட்பார்கள். யிருந்ததைத் தாம் பெற்றுக்கொண்டு காட்கூலி செய்கிறவனும் பிணைப்பினி வீட்டிலிருக்கும்போது இரண்டுபாழிகளேயே செய்துவிட்டுப் பத்தும்பெற்றுக்கொள்ளென்று ஒருவர் கேட்டால், அவனும் சம்மதிக்கிறானில்லை. அதனால் அவனுக்கு அந்தப்பத்தச்சுதரும் வின்பொகின்றது. கூலிவேலக்காரரிடத்திலும் இக்குணமிருந்தலால் 'ஒவ்வொரு தொழிலையும் செய்வீக்கிறவர்களும் தம்மிடத்திலுள்ள அதிகப்பணத்தைச் செலவு செய்து வழியாகாக்கிறார்கள். அதனால் இங்கே ஒருவன் ஒரு வீடு கட்டினால் சிறுக்கப்பிரவேசத்துக்குப் பணச்சுடங்கு செய்யாமலிருக்க முடியாது. சம்மாவிருந்து விளக்கத்தைப் போல வின்பொழுது போக்கும் இக்குணம் ஒன்று வேலை செய்யக்கூடிய தருணர்களிடத்திலேயே அதிகமிருக்கின்றது. சம்மா இருந்தகொண்டு தேசகந்தரங்களிலுள்ள செல்லரி சிக்காரருக்கும் சீரமை வியாபாரிகளுக்கும் நெயில்வண்டிக் கம்பனி புணக்கப்பற்ற கம்பனி முதலான கம்பனிச்சாரருக்கும் முன்னோர் தேயு பொருளையும் கொடுத்தவிரிகிறார்கள்.

இனி யாரேனும் தேசகந்தரங்கள் சென்று பணத்தேடிக்கொண்டு வந்தால் அதுதான் இவ்வூர் சற்றே செறிவது. அதுதான் சற்றே இவ்வூருக்கு மகிழையாயிருப்பது. அவர்களும் அதைவகை தெரியாமல் கலியானம் சிரத்தம் அந்தியுடிகு கோயிற்குவிழுமா முதலானவைகளிலே சோம்பேறிகளுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுத்தவிரிகிறார்கள். பிராமணர் குருமாரர்களுக்கு அவர்கள் முட்டிப்படவர்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டுமென்பது விதியே. அவ்விதியை விதித்த நூல்களே பிராமணர் குருமார் இப்படிப்பட்டவர்களென்றும் சொல்லுகின்றனர். பிராமணர் தம்முடைய ஆன்மலாபத்தை விரும்பி அதற்கு வேண்டிய தொழில்களைச் செய்துகொண்டிருக்கவேண்டும். அவ்வது பிறருக்கு நன்மை தாத்தக்கவைகளைச் செய்துகொண்டிருக்கவேண்டும். இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு அவர் தம்முடைய முயற்சியிற் சோர்வடையாதிருக்கும் பொருட்டு உணவுகொடுத்தல் முதலானவையே புண்ணியம். வேதமென்பதை அறியாதவராய் வியாபாரம் நன்கு அறிந்தவராய் பணம் வட்டிக்குக் கொடுத்து ஈட்டுபவராய் இச்சகம் புகழுகின்ற சிறுபிறப்பாளராயுள்ளவருக்குக் கொடுக்கிறது தருமாருமார் குருமாரர்களும், சீடர்களிடத்து அன்பில்லாதவராய், எவ்வகே சாவிடு வரும் எவ்வகே அந்தியுட்டி வருமென்று கரத்திருக்கிறவர்களாய், சமயக்கிரியையில் விசுவாசமின்றி, செய்கிற யசுரானனுடைய பணத்தக்கும் அவசரத்தக்கும் அறிவுக்குத் தக்கபடி கிரியையை முடிக்கிறவர்களாய், பதப்பில்லாதவர்களாய், பொருள் தேடுகிறதற்கு இது வழியென்று கருதி அபிவேகம் செய்வீத்துக்கொண்டவர்களாய் உன்னவர்களுக்கும் கொடுத்தப் பொருளை அழிக்கிறது புத்தியாகுமா புண்ணியமாகுமா. மதமாசிச பட்சணஞ் செய்துகொண்டு சிவவேடந் தரித்துத் தேவராகு சொல்லிப் பணக்காரரைப் பிச்சுக்காரராகும் சோம்பேறிகளுக்குக் கொடுக்கிறது புண்ணியமாகுமா. இப்படியே பலவகையான வழிகளால் தாம் தேடிவந்த பொருளைச் செலவு செய்துவிடுகிறார்கள். அதனால் அகேர்தொழிலொன்றுஞ் செய்யாமல் சோம்பேறிகளாய் விடுகிறார்கள். பாதிரிமாரிடத்தில் மச்சணம் பெற்றுக்கொண்டாலும் பிரயாசையின்றிக் காலம் சழிக்கலாமென்று சிலர் எண்ணுகிறார்கள்.

முயற்சியின்றி, ஒருதொழிலையுஞ் செய்யாத பொருளைத் தேடாமையினாலும், வின்பெலவு செய்கிறதிலும், வரும் வறுமையைச் சொன்னோம். இனிப் பொருளைச் சம்பதித்து நம்மவர் உயரத்தக்க வழிகளைச் சொல்வாம்.

ஞானசம்பந்த பரத்துவ நிருபணம்.

'ஞானசம்பந்த பரத்துவ நிருபணம்' என்று விஷயத்தின்கீழ் சென்ற இலக்கொன்றில் நாமமுத்தியவைகளை ஆலாலம்பின்னையென்றோவர் வெளிப்பட்டு விவேகதீவாகசனென்னும் பத்திரிகையொன்றில் கண்டித்திருக்கின்றார். ரேரே தம்முடைய கையெழுத்தோடு எழுதவேண்டிய விஷயங்களுக்கெல்லாம் வேறொருவருடைய கையெழுத்தை இட்டுவிடுவது கம்மவருடைய வழக்கம். தம்முடைய கையெழுத்தையி

டுகிறது கௌரவத்துக்குக் குறைவென்று எண்ணுகிறார்கள். நிற்க. ஆலாலம்பின்னையெழுத்தில் 'பீறி வெளிவருமாயின் அவரது இத்தகாதனம் வெற்றி நிரயிடும' என்று சாப்பிடுதலின் நமக்கு அச்ச மிச்சமுண்டாதலினாலும் இடையில் வந்த இவருடைய வரக்கை ஒருபோது சோமகந்தரராயகர் மறப்பிரமையப்பாரதலினாலும் சோமகந்தரராயகர் பெரிஞல் பேசுவதன்றி, இவரோடு பேசாமக்கவையிலில்லை.

ஆயினும் ஆலாலகந்தரம்பின்னையெழுதையில் கம்முடைய பட்சத்தராய் விட்டார். அது பெருஞ் சந்தோஷம். எப்படியெனின், ராயகர் கருத்து சிறுஞான சம்பந்தமூர்த்தியாய் முத்தலிய நாகவரையும் கவாமிகளென்றும் வினையோரை கையாளுகின்றும் வழங்கவேண்டுமென்பது. (இது கையகருக்குக்கருத்தன்றாயின் அவர்தனை வெளியிடுக.) ஆயின்னையெழுதையென்ற விசேடம் அறுபத்தாறுபத்தி மறவாது என்று கையகரவர்கள் கூறியதில்லை. இவர்களைப்பாடியானுரென்று பிரஸ்தாபித்த எழுது அப்பணித்தும் அது சிறக்கும். கண்ணப்பகவாமிகளென்று கையகரவர்கள் தமது நிருபணத்தில் கூசுவது பக்கத்தில் எழுதிக்காட்டியிருப்பதை அறியாப்போலும் என்று கூறுதலால் கவாமிகள் என்னும் பெயர் மற்றைய கையகரவர்க்கும் வழங்கலாமென்பது அவர் கருத்தாயிற்று. வேறொருவரில் 'ஸ்ரீ. சேக்கிழார் கவாமிகள் தமது நிருபணத்தில் சிவபஞ்சுடரை கையாளுகின்ற விடத்தும் சம்புராயனர்..... என்று பெயரோடு புணர்ந்திக் கூறியதண்டோ? இன்னதன்றி கையாள் என்று கூறினர். இவ்வகையென்று இன்னதன்றி கையாள் என்று கூறி மரபழியச் செய்தில்லை' என்று ஆயின்னையெழுதலால் நிருபணசம்பந்தமூர்த்தியானுரென்று சொல்லக்கூடாது, கையாளுகின்ற தனியே சொல்லலாமென்பதும் அவர் கருத்தாயிற்று. ஆதலால் எல்லாரையும் கவாமிகளென்றும் கால்வரையும் கையாளுகின்ற சொல்லலாமென்பதாயிற்று. ஆதலால் ஆயின்னையும் நமக்கு மிதவிஷயத்தில் தருக்கெய்னன இருக்கின்றது?

மற்றொருவருடைய கையகர் பட்சமாயி எடுத்த விஷயத்துக்கு உபயோகமில்லா பெருவந்தத்தைச் சொல்லிவந்து அறுபத்தாறுபத்தி நிறத்தவரும் இறந்தவரும்ல்லர் என்று. அறுபத்தாறுபத்தி நிறத்தவர்களென்றே சேக்கிழார் கவாமிகள் செய்தருளிய பெரியபுராணஞ் சொல்ல, கவாமர் தமது நிருபணத்தில் அவருள் மூவரொழிய மற்றையோர் இறந்தார்களென்றார். ஆயின்னையெழுதலால் பிறத்தவரில்லை இறக்கையிலில்லை என்னார். எல்லாரும் பிறத்தர்களென்றே, சேக்கிழார் கவாமிகள், தன்முயற்சியை நரைப் 'பிறந்தபொழுதேகண்காணார்' என்றும், சூழிற்றறிவாரைப் 'பிறந்தாற்பெருமக்கோபையார்' என்றும், சத்திராயனாரைக் 'சிறப்புப்பிறப்பெய்தினார்' என்றும், கோச்செக்கட்சோழையப் பெறும்போது தாயாரைக் காலமேலாகத் தாக்கினார்களென்றும், 'பெற்றெடுத்தென் கோச்செக்கண்ணுதே வெள்ளார்' என்றும், திருக்குறிப்புத்தொண்டரை 'பிறப்பினையே காலிக்குவத்தனார்' என்றும், தொகையடியாரைக் கூறியிட்டது 'திரவாரூப்பிறந்தார்' என்றும் அருளிச்செய்தனர். குணச் சோமகந்தர ராயகர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய பெரியபுராணத்தில் இவ்வையென்று மில்லைப்போலும்.

இன்னும் ஆயின்னையெழுதலால் புறங்கண்டோடச் செய்த இன்றகாரும் சைவபரிபாலனஞ் செய்தவருகிறார் 'வினையோர் எம்மருங்குமாவிரை வாழ்த்தி அவர்களை உயக்கரிப்பை மூதிப்பார்த்து அளவளவி வாழ்த்தித்திர பிரசித்தி' என்பனமுதலாக கையகருடைய பெருமையைப் பலவாறு புழங்குதார், இப்படிப்பட்ட மாணக்கரே இருக்கவேண்டும். கையகர் அப்படியிருப்பது நமக்கும் பெருமையே. தமிழ்வித்தவர்களுக்கு அவர்களேமுதம் கண்டனம் இரப்பபல் கணவியித்திருந்து எழுதவதாயினும் கையெழுத்திட இரண்டு மாணக்கரேனும் இருப்பார். இப்படி ஆயின்னையெழுதல் பெயர் வகித்தக்கொண்டவரும் இறுதியில், 'வினைய சைவபத்திரிகை' கிரியர்கள் கையகரவர்களிடத்தில் கண்புராணியிருப்பதுபோல இவரும் கண்புராணியடித்த தமது சைவநம்பத்தைப் பரிபாலித்து வருவாராயின் சிவரிப்போது செய்த விரோதத்தை நாடாமல் இவருக்குக் கண்ணுக் கவசமுமாயிருந்து வேண்டிய கல்களை கையகரவர்கள் செய்த உபகரிபாரி' என கமக்குரைத்திருக்கிறார். இது விலக்கென்கு மல்கரைத்தின்பாற்படும். கையகர் இப்படிச் செய்திருள வல்ல சிறுபாழூர்த்திச் கவாமிகளையென்று திருவவாராஞ் செய்தருளி எழுந்தருளி வீற்றிருக்கின்றமை நமக்கு இதுதான் தெரியாது. இனி யாகட்டும்.

ஆலாலம்பின்னையுடைய விஷயத்தக்கு விடையிறுத்தரம், சோமகந்தரராயகர் ரேரே பெயரோடு வருவாராயின் அப்போது அவருக்குச் சொல்வாம்.

சிவமயம்

வைதிகசைவசத்தாத்துவீத

சைவசித்தாந்தசமயம்.

(கும் பக்கத்தோடர்)

சக. சூதசங்கிதையின் சூதகதை இறுதி அத்தியாயத்திலே,
 சூருபிதகனிதகாரம்மாணுஷாணுத்தந்தார்பி
 தந்த்ரேசுதித்திரதாமர்த்யோவைவிகம்சஸ்
 ப்ருசேச்சதா! வைதிகச்சைவத்தந்த்ரேசுதித்திர
 தந்த்ரேசுச்சதா!

வேதநெறிசோடிய மரந்தர்க்கே தந்திரம் அமைக்கப்பட்டதென்றும், அத்தந்திரவிதிப்படி தீஸ்திக்கப்ப

ட்டவர் வைதிகரை ஒர்போதும் பரிசீலனாக்கொண்டும், அவ்வாறு வைதிகரும் தந்திரவிதிப்படி தீக்ஷிச்சுப்பட்டோரை ஒரகாலும் தொடுத்த கட்டாதென்றும் கூறப்பட்டமை அவைவகி பாசபத, பாஞ்சராத்திர, வகுள, பையா தந்திரங்களின்மேலும், அத்தந்திரவிதிப்படி தீக்ஷிச்சுப்பட்ட திணைக்களம்மேலும் வைதிகசாமிகாதி பாசபத வாகம தந்திரத்தின்மேலும் அத்தந்திரதீட்சையின்மேலும்மாற்றெனவும் முன்னர்ச்சுடரிய கூம்புராண சிவபுராணவாயுச்சுந்திரவாணங்களினாலும் வெள்ளிடமலைபோல் விளங்கக்கிடக்கின்றது.

சு. காலாக்கிரந்திரோபபிடத்திலே சாம்பலமென்று பேசப்படுவதாய், சூதசங்கிதையமலிதியிலே அந்தச்சம்பலம் பாசபதவிரதத்துக்குப் பரியாமையால் பாசப்படுவதாய், பிரமணிகை ஜந்தரம் அத்தியாயத்திலே சாம்பலகைகையுணர்ந்திச் சாம்பலி என்று சாற்ப்படுவதாய், யகுளுவைவகண்டத்திற் குறந்தகாலம் அத்தியாயத்திலே சாம்பலிச்சுதியென்று கொள்ளப்படுவதாய்க்கிழ, வியாக்கியானகாரராம் மாதவாசாரியர் கல்யாணதேசிகருடைய இருபாட்டாக்கையினை சாம்பலிச்சுதியென்றும், சம்பலிச்சுதியை (சிவபிராணுடைய) பாஞ்சரணசத்திபதிதலே சாம்பலிச்சுதித்தலாமென்றும், அச்சாம்பலியை வெளிப்படைப்பதற்குக்கு ஆங்காங்குக் காமிகாதிபாசம கருத்துக்கொண்டு பொருள்கோடல் மாதந்திரத்தோடமையாத, சூதமுனிவர் சூதசங்கிதை ஆரம்பத்தியாயத்திற் காலாக்கிரந்திரத்திலே, சருதிசம்பலிச்சுதியை சொல்லுகின்றோமென்றும் சூதசங்கிதை அவர் அவ்வருடிகளைப் "பார்த்து" என்றும் அவசரத்தப்பிரயோகிக்கப்பட்ட வெளிப்படையின்றி அடைமொழியெனும்பல வெளி "திருஷ்டவா" (பார்த்து) என்றும் பதத்தைக்கண்டு, பகவைப் பந்தத்தினின்றும் விடுவிச்சுமொழி செய்யப்பட்ட சாட்க்குறி திணையென்பதே அந்தப் "பார்த்து" என்றும் பொருள்கொண்டபதத்துக்குத் தாற்பரியாமென்று சிவாமம் பிரமாணப்பாடி விளக்கினார். இதனால் மாதவாசாரியரென்பமும் வித்தியாசாரியருக்குக் காமிகாதி சைவாகமம் அவைவகிமென்ற கருத்திட்டிப்படுகின்றும், அவர் அவ்வாகமத்தந்திரதீட்சையைச் சூதமுனிவர் திருகோக்கத்தற்கு இலக்காக திணையாகப் பாவித்து, சூதசங்கிதையிற் தந்திரவிதிப்படி தீட்சிக்கப்பட்டோரை வைதிகர் தொடுத்தகாலமென்று சூதமுனிவர் சொல்லியது பாஞ்சராத்திரபாசபதாதி அவைவகித்தந்திரச்சொல்லியாமென்று கருத்தியாத, மொத்தமுறவைதிகரர்ச்சை மீமாஞ்சக்காரரைப்போல் வைதிக அவைவகித்தந்திரச்சொல்லியாமென்று ஒருசேர அவைவகித்தந்திரச்சொல்லி, அவ்வவைதிகத்தந்திரவிதிப்படி தீக்ஷிக்கப்பெற்றோரெல்லாம் அவைவகித்தந்திரச்சொல்லித்தேக்கெவ்வந்த புண்ணிய இருடிக்களையினையெல்லாம் சூதமுனிவர் தந்திரசாம்பலத்தீட்சையினால் அவைவகிசொக்கி அதுவும் புராணத்தையும, அவைவகிசொக்கி ஒர்போதத்தனியார், வியாக்கியானகாரராம் வித்தியாசாரியர் கால பாஞ்சராத்திராதி பிரமாணங்களைப் பிரமாணப்படுத்தாத, காமிகாதிபாசம வைதிகப் பிரமாணங்களை யிராமணமாகொண்டு தாம் போளபொக்கிப்படி பெரும்பான்மையுக்கு சூதசங்கிதைக்கு வியாக்கியானகூடுசெய்தார். அத்தொடமை யாத தாக்கொண்ட கீர்த்துமேயானவையையினேக்கிக்காமிகாதிபாசமங்களுக்குக் சருதிசங்குக்கும் அத்தவித்திரவகுப் விஷயத்திற் பேசியின்றும்மென்று ஒரிடத்திலே சொல்லியும்தார. வேதமுடிவிலும் சூதசங்கிதை முந்தைய இறுதிக்களிதும்போன்ற சாம்பலித்தீட்சையாவது "திருகோக்குமுதலியவற்றால் மாணக்கனத பாசத்தைச் சேக்கிக்கையாம்." என்றபொருளடக்கிச் சைவசமயமென்றும், "சாம்பலிச்சுதியானக்கனிணம் சுத்தியெயலென்றேணி" என்று கூறிற்று. இதனால் தீட்சையோக்கி வேதாசமபுராணங்கள் ஒருசுருத்தும் ஒருசெறிப்பட்டு வைதிகமாய் முற்றுவனவாமென்ப.

சு. சூதாசமபுராணங்களுக்குத் தாசுத்தயவகசு: காமிகாதிபிரதேஸ்யயாதேவேமகேசுவர: ||

"காமிகாதிபாசமங்களுக்குச் சிவபிரான் எவ்வாறு கர்த்தராகின்றாரோ, அவ்வாறே பதினெண்புராணங்களுக்குச் சத்தியவகிசுதர் கர்த்தராகின்றார்." என்று சூதசங்கிதைசொல்ல, அதற்குமாதவாதி வியாக்கியானகர்த்தராவைய வித்தியாசாரியரும் "சிவபிரானுலேதானே அருளப்பட்டமையால் காமிகாதிபாசமத்தந்திரங்களுக்குப் பிராமணியம்நோக்கி (எவர்க்கும்) எவ்வாறு விசுவாசமுளாமோ அவ்வாறே காராயணவதாராகிய வியாசரால் அருளப்பட்டமையால் பதினெண்புராணங்களிலும் சமமாதிய விசுவாசமுளதாம் என்று பொருளுரைத்தார். ஈண்டு "சிவபிரானுலேதானே" என்றமையால் காமிகாதிபாசமம் சிவபிரானுலன்றி மற்றொருவரால் அருளப்பட்டவல்லெயென்பது பெற்றும்.

திருதாயிஷேக்காராராராமச்சிதாத்தவியச்சுலட்சுமணையி இருதாயிஷேகஸ்வகாரசுத்திரியருநர்ச்சுந்திரச்சுவாகிவேச: ||

"பகவானுதிய ருத்திரமூர்த்தி பார்வதியாரோடும் ருத்திரவேரோடும் எவ்வாறு விளங்குகின்றாரோ, அவ்வாறே (கோதாலியாரிதர்த்தில்) ராமமூர்த்தி தீராதேவியாரோடும் லட்சுமணையாரோடும் விளங்குகிறார்" எனினுத்தாற்பரியம் மேலேயோன்ற இராமாயண கலோகத்திணைப்பெற்றபிழமிடத்த, உபமேயத்தினும் உபமானத்திலே குணத்திணும் உளதாகக் கலியின்சமயம் உளதாமென்பதும், அது "முகசுத்திரா" என்பதினற்றெள்ளிதிற் புலப்படுமென்பதும் இராமாயணதாற்பரியச்சுந்திரசுத்திர அப்பய்ய தீக்ஷிதயோகியார்க்குமுடன்பாடாதலில், உபமேயத்திற்ற இராமர் சிதை இலட்சுமணியும் உபமானத்திற்ற உருத்திரமூர்த்தி பார்வதி ருத்திர என்போரில் திரேட்டருணமுளதானுற்போல், மேலேயோன்ற சூதசங்கிதா கலோகத்தினுலே உபமேயத்திற்ற வியாக்கிரந்திரபுராணத்தினும் உபமா

ணத்திற்ற சிவப்பிரண்தீராமிகாதிபாசமங்கள் திரேட்டருணையனவாமென்பது சத்தியமேயாய்முடியும், வரும்.

ச ம ர ச ா ர ம் .

சாலினை—மழையில்லை. வெய்யிலிழங்கம். தென்றற் காற்றுகிழங்கம்.

உதவிக்கலோனியல்சார்ச்சு—இவ்வத்தியேகத்துக்கு இப்போது வந்திருப்பவர் டக்டர் ஓ.என் ஜோன்சன் என்பவர்.

—சந்தைச்சட்டத்தைக்கொண்டு இந்த வருஷத்தின் ஆளி முடிவான ஆறு மாதத்தில் சந்தைகளில் அறியாட்டபணம் ரூபா ௧௬௬-௬. இதில் செவ்வயித்தரு ரூபா ௨௨.௦-௬. இச்செவ்வயி ௬௦ ரூபா முற்றவெளி மணிக்கூடு திருத்ததற்கும் ரூபா ௫௨-௫௦ பிறக்கிராசி மெஸ் தம்புவுக்கும் கொடுபட்டது. செவ்வயி நீக்கியிருப்ப ரூபா ௨௨௦௬-௬௫. இது வரபம்.

கன்கொடை வரவு—புழை ஸ்ரீ. ஆறுமாம் மூத்தம்பிப்பிள்ளை சைவபிரபலனசைபக்கு அனுப்பிய ரூபா ௨-௬௬. திருக்கேதீச்சாக்க திருப்பணிக்காக அனுப்பிய ரூபா ௨-௬௬. அதற்கு உரியவர்களை மகிழ்வுடனேற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

கயினுத்தி—இங்குள்ள கோயிலுற்சுவம் இவ்வருஷம் மிகு சிறப்பாக நடந்தது. முன் துவசாரோகணம் செய்துவந்த குருக்களுக்கும் மாணசுருக்கும் கோயில் வரும்படி கையப்பறி வழக்கு நடக்கின்றமையால் அவர்களுக்குக் கலாசுண்டாக உற்சவம் ஆரம்பிக்கவேண்டிய சிவம் தம்பிப்பிள்ளை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இவ்வருஷம் சிவங்கோயிலுற்சுசார் ஸ்ரீமத் அம்பிக் குருக்களவர்கள் பேயிலிருந்து நடத்தினார்கள். தீர்த்தோற்சவம் கோயிலுக்கு அபிமுசுத்தில் ஆடியில் நடந்தவந்த இடத்தில் நடந்தது.

ஸ்ரீ. சி. வி. சுவலிங்கபிள்ளை—நல்லூர்க் கைலாசபிள்ளையார் கோயிலுக்காகக் கிறித்த பொருள் சேதுபிரகார அவர்களிடம் கேட்டிருக்கிறாரென்றும் அதுகலமான பதில் வந்திருக்கிறதென்றும் அறிவிக்கும். விசுவலிங்கபிள்ளை வண்-சிவங்கோயிற் சம்பகப்பிள்ளையாருக்கும் தர்க்ககக்கும் மண்டபங்கலும், சுப்பிரமணியசுவாமிக்கு சாயரணகூப்பூசைக் கட்டினாயும், ஆணைக்கோட்டையில் ஒருமடமும் இயற்றுவீதது, சுவலை கைலாசபிள்ளையாருக்குச் சிலகிலங்கலும் வாங்கிவிட்டவர்.

—ஸ்ரீ. அப்புக்கார்த்த கணசைப்பிள்ளை ஒருவழக்கில் ஏற்பட்டு மட்டக்களப்புக்குப் போயிருக்கிறார்.

—அராலியில் ஒருவனுடைய பூசினித்தோட்டத்தில் சென்றவருந்ளில் களவுபொசுமிற வழக்கம். இவ்வருஷத்தில் அவன் வினா பூசைக்குப்போதா காமம்மைக்குப் பிரார்த்தனை செய்துகொண்டானும், அவற்றுள் ஒரு பூசினிக்கொடி படமெடுத்தாடும் ஐந்தலைகாமப்போன்ற வழவுடைத்தையுண்டாயிருக்கிறதாம்.

விவேகானந்தகவாமி—பாவம் உம்பாதிமார் என்பதெய்வார்! உதயதாரகாதிபர் விவேகானந்தகவாமியைப்பற்றி, அவரொரு கிறிஸ்தவப் பள்ளியிற் கற்றவனென்றும் ஒருகாலத்தில் கிறிஸ்துசமயத்தைச் சார்ந்திருந்தவரென்றும் சொல்லி, அவ்வளவில் மகிழ்ந்து கொள்ளுகிறார். கிறிஸ்துசமயத்தை அறிந்த அகிற்சாருகிறவர்கள் பின் வெளியில்லக் அதை இகழ்ந்து வேறுமதத்தராவது எவ்வளவு அவமானமென்பதைப் பாதிர்கள் உணரவில்லை.

சுல்லூர்க்கந்தகவாமிகோயிற் கார்த்திகை மடக்குருபூசை—வைகாசிமீ திருவிளாசம்பந்தமூர்த்திராயனார், முருகையனார், திருநீலவக்ககையனார், திருநீலகண்டையாழ்வாரையனார் குருபூசைகள் தண்டம்பொருள்கொண்டும், கழற்சிக்கையனார் குருபூசை வண்ணப்பண்ண வே. சங்கரப்பிள்ளை என்பவராலும், கயிலக்கியபூசையுண்டு சேக்கிழார்சையனார் குருபூசைகள் மீசாலை. சு. வேதாரணியர் என்பவராலும், சோமாசிமாநாயனார் குருபூசை வண்ணப்பண்ணினார். சி. சின்னத்தம்பி என்பவராலும், ஆனியர் கவிக்காமநாயனார் குருபூசை சண்டிப்பாய் சு. சின்னப்ப என்பவராலும், மாணிக்கவாசககவாமிகள் குருபூசை தண்டம்பொருள்கொண்டும், அமர்ந்திரையனார் குருபூசை சண்டிப்பாய் அ. சின்னப்ப என்பவராலும் நடத்தப்பட்டன.

சித்திரமேழிச் சைவவித்தியாசாலை.—இச்சாலைமாணவர்கள் சென்றமாதத்தில் ஸ்ரீமத். சு. ஏம்மையா வர்களாலும், ஸ்ரீ. அ. குமாரசுவாமியுலவரவர்களாலும், பரிசுதிக்கப்பட்டார்கள். இம்மணவர்கள் இலக்கியப்பகுதியில் மிகவல்லவராக விருந்தார்கள். அங்குள்ள முதல்வகுப்புப் பிள்ளைகளுடொருவரையாவது குறைந்தவரென்று சொல்லுவது கூடாமலிருந்தது. அவ்வாறே ஸ்வய சேஷ்யராயப்புகுந்திருந்தன. அரிசினருவீப்பணத்தை விரும்பாத கல்வியையே விரும்பும் இதுபோதும் வித்தியாசால்களின் தற்பும் மாணவர்களே தேறுவார்கள். மது அரிசினர் தீழ்க்கல்வியைய வளர்க்க விரும்பினரேயாயினும் தக்கபடி வளர்க்கின்றிலர் அதனால் அநேகப்பிள்ளைகள் கற்றும் கற்காதவராகின்றனர்.

சென்ற ஆளிமீ ௨௬௨ புதன்சிறுமுகை சுன்னுக்கத்து மயிலணிக் கந்தகவாமிகோயிலிலே ஒரு சைவப்பிரசங்கு செய்துப்பட்டது. வெகு சனங்கள் வந்திருந்தார்கள். ஸ்ரீமார். சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையர்

களும் வந்திருந்தார்கள். ஸ்ரீ. ஏம்மையர் அ. குமாரசுவாமியுலவர் என்னும் இருவருமே பிரசாரகர். செய்தித்தோர் ஸ்ரீ. மு. வைத்தியநாதர் முதலிய கோயில்காரிகள்.

உதயதாரகையில்—இந்தமாதமும் மற்றமாதமும் இந்துமதாலயங்களில் உற்சவம் நடக்கும் காலங்கள். இந்தக்காலங்களில் சண்டைகள் நடக்கிறது வழக்கம் விணர்கள் பழைய கோபுரங்களைச் சாதிக்கக் கோயில்சுருக்கு வருகிறவர்களாதலால் தலைமைக்காரர் விதிப்பாயிருக்கவேண்டும்" என்று ஒருவர் எழுதியிருக்கிறார்.

பாதிமார் வரும்படி—சென்றவருஷத்துக் கணக்குகளைப் பார்த்த முடிவு செய்ததில் "செர்ச்சு ஓய் இவ்வினாத்து" சங்கத்தாருக்கு சூடுக் பவுணும், "லண்டன் மிஷனி" சங்கத்தாருக்கு ககக் பவுணும், "வெளியியன் மிஷன்" சங்கத்தாருக்கு சூடுக் பவுணும், "புற்றிஸ்வயிஷன்" சங்கத்தாருக்கு சூடுக் பவுணும் குறைந்தபேய்விட்டதாம். சரி. அமரிக் ஐரோப்பியர், இந்துக்களும் மகாதியரும் பெளத்தருமாலும் வரும்படி எப்படியேதும்.

—மது தேசாதிபதி ஹவலத்தாரையுடைய குமாரத்தி சுப்பின் வியந்துரைக்கு இந்த ரூலை எவ்வளவு அடியில் மணமுடித்துக் கொடுக்கப்பட்டார்.

—திரிகோண்டலையில் பெளத்தமதாலய வரும்படிச் சட்டத்தினால் காமுண்டாயிருக்கிறதென்றும், அங்குள்ள இந்துமதாலயங்கள் செவ்வயி நடத்தப்படவில்லையென்றும், இந்துமதாலய வரும்படிச் சட்டமும் அவசியம் வேண்டியதென்றும் உதவி ஏசுண்டர் மெஸ்பெரேயுதரை அரிசினருக்கு அறிவித்திருக்கிறார்.

—செல்லுவரியை நீக்கியதினால் தீர்மானசத்தில் சனங்களிடத்தில் கையிருப்பண யிருக்கிறதென்றும் அப்பணத்தைக் கொண்டு கவர்ன்மெண்டு சிலங்களை வாங்கிச் சனங்கள் திருந்துவார்க்கொன்றும் அம்மாதாரண ஏசுண்டர் எழுதியிருக்கிறார்.

வித்தியாசர்த்தர்—சென்றவாருத்தில் யாழ்ப்பாணம் வரவிருந்த இவர் சமயவியல் வகுத்தமாயிருக்கிறார். இவர் இப்போது ஸ்ரீ பெற்றிருக்கிறபுராணம் மெஸ்பெரேயுதரை அவ்வேலை பார்த்த கியோகிச்சுப்பட்டிருக்கிறார்.

தேயிலை—கஅடிவம் வருஷத்தில் இலங்கைத் தேயிலையில் ௧௦ லக்ஷம் ரூத்தலிலே செலவானது. கஅடிவம் வருஷமாதிய பத்தாம் வருஷத்தில் சு கோடியே ௪௦ லக்ஷம் ரூத்தலிலே செலவாயிற்று.

—துத்துக்குடியில் மகமதியுடைய மொகரம் பண்டிகைகாலத்தில் அவர்களோடு வேஷம்போட்டு சிலம்பம் விளையாடும் இந்துக்கள் இனி அவ்வாறு செய்யாது சந்தனமாரியம்மன் கோயிலில் கவார்த்திரிகாலத்தில் விளையாடுவோமென்று தீர்மானஞ் செய்திருக்கிறார்கள்.

இந்தியாவில் ௭௬,௦௦௦ இங்கிலிசு பேர்வீரர்கள் இருக்கிறார்கள்.

—ஐக்கிப்பமாகாணத்தில் பிரித்தகண சங்கங்கள் பதினெட்டு இருக்கின்றனவாம்.

பிராஞ்சுதேசத்து அரசாசிய கர்னாட், சென்றமீ ௨௫௨ லீயன்பட்டணத்தினுள்ள ஒரு கடத்தச் சாலைக்கு வரும்போது அவரை சாண்டேத என்னும் இத்தாலிய சண்டாளனொருவன் கத்தியினால் குத்திக்கொன்றுவிட்டான்.

சீர்மையில், பெற்றப்பிள்ளைகளைக் கொடுமையாகத் தண்டிக்கும் பெற்றருக்காக ஒருசட்டம் முன்செய்யப்பட்டிருந்தது. அதில் சச வயசுக்குப்பட்ட பிள்ளைகளை வருத்தவேர்க்கு முன்றுமாமையில் விதிக்கப்பட்டிருந்தது. இப்போதனை ௬ வயசும் சுமாமுமாகுக்கிறார்கள். சுஅடிவ வருடமுதல் சுஅடிவம் வருடம் வரை ௫,௪௦௦ வழக்கில் பெற்றார் குற்றவாளிகளாய் இச்சட்டத்தின்படி காணப்பட்டார்கள்.

ஐரோபாக்கத்தில் இத்தமாதத்தில் நூறு திவர்த்திக்கொண்டைக்காரர் பிடிப்பட்டனர்.

பூரிமாண வைத்த விசாரணை செய்யும் வழக்கம் இங்கிலாந்தில் முதல் அகக-ம் வருஷத்தில் ஆரம்பித்தது.

உலகத்திலே ௨,௨௦௦ மரக்கலங்களோடு, ௬௨,௦௦௦ சனங்கள் வருஷத்தோறும் கடலில் மோசம்போகிறார்கள்.

விளம்பரம்.

இதன் கீழ்க்கையெப்பம் வைக்கும் V. இராமுப்பிள்ளையாகிய நான், என்னுடைய சகோதரன் மல்லாகம்சுடி V. சங்கரப்பிள்ளைக்கு எழுதிக்கொடுத்த தத்துவ உறுதியை இதனால் அழித்து, இனி ஸ்ரீமார் எனக்குவரவேண்டிய பணத்துக்குக் கொடுக்கும் பற்றுச்சீட்டுமுதலிய எந்த எழுத்தும் பெல்பற்றதாயிருக்குமென்று இதனால் வெளிப்படுத்துகின்றேன்.

தைப்பிங் } இப்படிக்கு
1804, சூலை 11௨ } V. இராமுப்பிள்ளை.

the rest suitable for cocoanut cultivation, which is extending in Batticaloa at a great pace. Timber realized Rs55,736 in that District in 1893.

Of village Tribunals the Government Agent of the Eastern Province writes:—

"These courts continue to work satisfactorily at a small cost to Government. The courts of this district dealt with 6,728 civil and 2,317 criminal cases during the year.

"There were only twelve appeals to Government Agent from President's decisions in civil cases and six criminal. One appeal was made to the Executive Council and the judgment was affirmed.

"The general opinion is that these courts work very well, and save the people a great deal of money, which would otherwise find its way into the pockets of proctors.

"Their cases are now decided without the intervention of proctors, and the President's decisions are generally accepted as satisfactory."

Mr. S. M. Burrows furnishes an elaborate report on the Trincomalee district, from which we learn that the people of this district were in comfortable circumstances throughout the year as regards food supply, and that their sanitary condition was excellent, there being no epidemic illness of any kind, nor any severe outbreak of fever or dysentery.

Mr. Burrows gives some interesting figures as to the rise and growth of tobacco cultivation in Trincomalee. It appears that 436 acres were cultivated with tobacco in 1893 as against 425 acres in 1892. In 1811 only 4 acres were under tobacco cultivation; in 1820, only 8 acres were cultivated; 1866 the area rose to 154 acres; and in 1876 to 172 acres. During the year under review 1,548 cwt of tobacco of the value of Rs82,075 were exported from Trincomalee.

We are much delighted to read Mr. Burrows remarks on the need of some legislation in Ceylon on the lines of the Buddhist Temporalities Ordinance for the management of Hindu Temples and their properties. He writes:—

"The Buddhist Temporalities Ordinance has placed reform within the reach of the Buddhists (whether they care to avail themselves of it or not); and it is questionable whether the same thing ought not to be done for Hindu Temporalities, which in this district appear to be in a bad way, owing to the partial breakdown and general rustiness of the old machinery."

LOCAL AND GENERAL.

The Weather—No rain has yet fallen here. Cattle suffer greatly owing to this prolonged drought. The price of straw has risen very high and cattle owners are put to great straits.

—Mr. Bowes, the Office Assistant to the Government Agent, has returned to Jaffna after presenting himself in Colombo for the second Examination.

The Achoovali Market—The first conviction under the Jaffna Market's Ordinance took place in the Police Court of Jaffna on the 21st Instant, when one Sinnatamby Muttiyah and 18 women were convicted and fined by the Magistrate, the first named person Rs. 10 and the rest 5 cents each. The Maniagar of Valigamo East was the complainant and the accused were charged with selling things in the private market at Achoovali without obtaining the license from the Chairman of the District Road Committee. The case against Muttiyah was first disposed of, the Government Agent who was cited by the accused as a witness having given his evidence to the effect that the place where the sales were carried on was private property. The accused contemplates taking an appeal to the Supreme Court, whether he will get the necessary leave is a question. We also understand that the private market at Achoovali is still being held notwithstanding the conviction of the ringleader and some of the vendors.

The Jaffna Police Court—It is rumoured that Mr. Constantine, our Police Magistrate will go to another station by the beginning of September next, and Mr. Woodhouse will again occupy the Police Court Bench.

The Hindu High School—This school building under the Saiva Paripalana Sabai is pushing vigorously. The main building, it is hoped, will be completed before the end of next month, when the school will be removed to it from the temporary building.

The Registrar-Generalship—Mr. Lionel see, one former District Judge, has been appointed Registrar-General. Mr. Arunachalam will however, continue to act as Registrar-General, in which capacity he has undoubtedly done signal service to the Colony.

Matrimonial—The marriage of Miss Havelock the only daughter of His Excellency the Governor with Captain Lyon took place on Tuesday the 17th Instant, in St Paul's Church Kandy, the ceremony being performed by Bishop Copleston in the presence of a very large gathering of all sections of the Community. We offer hearty congratulations to Capt. and Mrs. Lyon with the best wishes for their future welfare.

Tobacco—The Merchants have almost completed the purchase of the tobacco grown here, about three months earlier this year than in previous years. The price paid has been, as we had intimated previously, abnormally high. Intelligence has been received from Travancore that the stock of Jaffna tobacco there has been running short. It is not therefore likely that the merchants will sustain loss for having purchased tobacco here at an enhanced price.

A Strike—The Chetties having required cargo boats here to pay a certain rate for the benefit of their Temple the owners of boats at Kaits who are for the most part Roman Catholics have refused to work on that condition. The Chetties have also decided in their Nagaram not to employ such boats as will not pay the rate, and there is now a lull in the shipping business in the port of Kaits. All vessels destined for Kaits are now taken to Kangesanturai, and the landing of paddy and other goods which ought to have been done at that port is now effected in the latter place. Carts are consequently in much requisition, as a large number of them is required for the removal of those goods to Jaffna from Kangesanturai which would otherwise find their way from Kaits by boats. The boatmen must suffer greatly, in fact they must starve, if deprived of the patronage of the Chetties who also, we understand, incur additional expense in the removal of their paddy required for sale in Jaffna by carts from Kangesanturai instead of getting it down here by boats from Kaits.

Revival of Hinduism—Sir William Hunter in one of his weekly letters to the "London Times" refers to the revival of Hinduism in India and says that "Modern Christianity, after having had a hearing, has been decided against and the habits associated with the modern Christianity seem to the Indians to tend towards demoralization among tropical races."

The Surveyor-Generalship—Mr. D. G. Mantell has been confirmed as Surveyor-General of the Colony.

THE DURBAR OF GOVERNMENT AGENTS.

The following subjects will be discussed at the Durbar of Government Agents, which will be held at Queen's House, Colombo, about the 13th ultimo.

- Whether sale or lease is preferable in the case of lands applied for by natives
- The practice to be followed in the choice of land for chena cultivation, and the rent to be charged.
- Payment of minor headmen.
- District Road Committee grants in aid of planters' roads.
- Working of the new police system.
- How arrack rents should be sold.
- Service notices to labour under the Thoroughfares Ordinance. —Independent.

EXTRACTS.

HINDUISM AS A RELIGION.

The paper read by Swami Vivekananda at Chicago before the PARLIAMENT OF RELIGIONS.

(continued from our last issue)

CHILDREN OF GOD.

Ye are the children of God, the sharers of immortal bliss, holy and perfect beings. Ye, divinities on earth, sinners? It is a sin to call a man so. It is a standing libel on human nature. Come up! lions and shake off the delusion that you are sheep—you are souls immortal, spirits free and blest and eternal, ye are not matters, ye are not bodies. Matter is your servant, not you the servant of matter.

Thus it is that the Vedas proclaim, not a dreadful combination of unforgiving laws, not an endless prison of cause and effect, but that at the head of all natural laws, in and through every particle of matter and force, stands One "through whose command the wind blows,

the fire burns, the clouds rain and death stalks upon the earth." And what is His nature?

He is everywhere, the pure and formless One the Almighty and the All-merciful. "Thou art our father, Thou art our mother, Thou art our beloved friend, Thou art the source of all strength. Thou art He that beareth the burdens of the universe; help me bear the little burden of this life." Thus sang the Rishis of the Veda. And how are we to worship Him? Through love. "He is to be worshipped as the one beloved, dearer than every thing in this and the next life."

This is the doctrine of love preached in the Vedas, and let us see how it is fully developed and preached by Krishna, whose the Hindus believe to have been God incarnate on earth.

KRISHNA'S TEACHING.

He taught that a man ought to live in this world like a lotus leaf, which grows in water but is never moistened by water—so a man ought to live in this world with his heart for God and his hands for work.

It is good to love God for hope of reward in this or the next world, but it is better to love God for love's sake, and the prayer goes, "Lord, I do not want wealth, nor children, nor learning. If it be thy will I will go to a hundred hells, but grant me this, that I may love thee without the hope of reward—unselfishly love for love's sake." One of the disciples of Krishna, the then Emperor of India, was driven from his throne by his enemies and had to take shelter in a forest in the Himalayas with his queen, and there one day the queen was asking him how it was that he, the most virtuous of men, should suffer so much misery, and Yudhisthira answered: "Behold, my queen, the Himalayas, how grand and beautiful they are! I love them. They do not give me anything, but my nature is to love the grand, the beautiful; therefore I love them. Similarly, I love the Lord. He is the source of all beauty, of all sublimity. He is the only object to be loved. My nature is to love him, and therefore I love. I do not pray for anything, I do not ask for anything. Let him place me wherever he likes. I must love him for love's sake. I cannot trade in love."

(to be continued)

HINDUISM IN THE WEST.

Mrs. Besant is lecturing in Paris before select and large audiences. This means the fulfilment of many a Hindu's dream of life. When we first came face to face with Madame Blavatsky and Colonel Olcott, the first thought that occurred to us was to ask them to show us a miracle. Our desire was satisfied to the full, and that in this manner. One of the two was a woman from Russia; the other a SAVANT from America. They had no opportunity of learning anything about India, they had no business to come out to India, or to have any connection with this country. But we saw, (1) they knew as much of the intricate and deep philosophy of the Hindus, as the most learned Brahmins did; (2) their love for India was greater than that of the Indians for her; and (3) they had sacrificed every thing, which man holds dear, for the sake of this country. This seemed to us to be a greater miracle than raising the dead, or changing water into wine.

But a greater miracle followed. The higher classes of India were getting demoralized by the influence of the materialistic philosophy of the West. When Madame and the Colonel came they found themselves opposed by the entire body of the so-called educated men of India. They stayed here for a few years, dogged by the police "exposed" by the missionaries, and laughed at and ridiculed by the Indians themselves. But yet "educated" India was imperceptibly converted by these two—the Russian lady and the American SAVANT—in the faith of their fore-fathers. When they came they found "educated" Indians were almost all infidels, but in a few years the whole of educated India had come to be believers in the philosophy of the Hindus. This was, perhaps, a greater miracle than the one described above. But a still greater miracle followed.

We have to record a still greater miracle. The presence of Swami Vivekananda in America is, indeed, a very great miracle, and so is the conversion of Mrs. Besant. Only the other day, Vivekananda was a Bengali lad with nothing to particularise him from the common herd. To-day he is shaping the souls of a great many Americans of note, and giving a tone to the moral of a whole continent.

What was Mrs. Besant? Not long ago she was found acting in concert with Mr. Bradlaugh for the check of population. To-day she is lecturing to the SAVANTS of Paris, the profound truths contained in Hindu philosophy! We take the following from an English paper:—

"Mrs. Annie Besant lectured on Theosophy in Paris at the Institute Rudy in the Rue Royale. Mrs. Besant, who spoke in capital French, referring but rarely to her notes, was listened to with marked attention by a crowded audience which was both fashionable and select. Unfortunately the spacious saloon of the institute was altogether inadequate for the occasion, numbers being unable to obtain admission and loudly complaining in consequence. The whole proceedings seemed to indicate a large growth of opinion favourable to esoteric religion as propounded by the successor of Madame Blavatsky. M. Arnould occupied the chair."

Now, as we said before, the dream of life of many a Hindu has been realized. The Hindus are not altogether an unambitious people, they too have a longing for foreign conquest, but not by maxinguns. Vivekananda in America, and Besant in Paris are very good beginnings. We shall shew in a future issue, how the human race is decaying under the influence of what is called Western civilization, and how sadly, a philosophy like that of the Hindus is needed to stop the deterioration of it.

The civilization of the West has raised a strange animal in the shape of anarchists. It has converted Europe to an armed camp. It has rendered the institution of marriage a failure. It has placed every country in the West at the mercy of a riotous mob!

—Amita Bazaar Patrika.